

DES DE CA N'OLIVER (23)

LA JORNADA LABORAL DE VUIT HORES I EL LLINATGE SEGUÍ

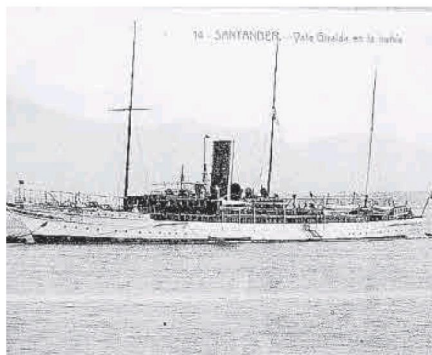
Antoni Tudurí

 Secci3 de genealogia
de l'Ateneu de Ma3

Enguany es commemora el centenari de la implantaci3 de la jornada laboral de vuit hores diàries, o de 48 hores setmanals atès que es treballava de dilluns a dissabte, lliurant només el diumenge.

Cal destacar que Espanya va ser el segon estat europeu – el primer va ser Rússia, just en triomfar la revoluci3 de 1917- en assolir aquesta millora obrera. Tot va ser la conseqüència de la vaga de «Fuerzas y Riego del Ebro» filial de «La Canadiense», important empresa d'energia elèctrica que va deixar a les fosques bona part de Barcelona durant prop de dos mesos. Si les conseqüències de la gran apagada que va afectar més de la meitat de Menorca a finals d'octubre de l'any passat van ser desastroses, podreu imaginar el que passà l'any 1919; sense llum, sense tramvies, les fàbriques aturades, els diaris sortint al carrer quan podien i totes quantes coses van deixar de ser habituals.

Com és natural, tot començà per mor d'un conflicte laboral entre l'empresa i un grup d'empleats que duïen la gesti3 de cobrament dels rebuts elèctrics, eren només vuit. L'actitud dels patrons va ser molt dura i va suposar el comiat de 140 treballadors el dia 5 de febrer. La resposta sindical, especialment de la CNT, va ser també molt dura i el caos es va fer omnipresent. Segons diuen les cròniques, l'inici del conflicte va ser el dia de Santa Àgueda (05/02/1919) i la signatura de l'acord entre la patronal i la CNT va tenir lloc el dia 3 d'abril; un total

El vaixell «Giralda».

Salvador Seguí.

de 57 dies de conflicte, amb episodis tan espectaculars com ara un acomiadament general dels vaguistes, la reclusi3 de més de 3.000 obrers al castell de Montjuic, sense deixar de banda que

el dia 9 de març el governador militar Joaquín Milans del Bosch - avi del general amb els mateixos llinatges que l'any 1981 va treure els carros de combat al carrer a València- va dictar l'estat de guerra. Poca broma. Josep Pla que va viure aquells fets, va escriure que ... «No podem sortir d'aquí, o tirania o anarquia». Prou raó tenia en Pla; tres anys i mig després, s'implantà la dictadura de Primo de Rivera.

Potser el lector es demanarà que té a veure la vaga i el llinatge Seguí. Bé idò, el dirigent de la CNT que va participar en la vaga i el seu acabament era conegut amb el sobrenom de «El noi del sucre», però el seu nom era Salvador Seguí Rubinat. Era nat a Tornabous, petita poblaci3 de l'Urgell, molt pròxima al Tarr3, localitat natal de Lluís Companys i Jover, que va ser president de la Generalitat de Catalunya, amb un final prou conegut: jutjat i afusellat per rebel·li3... Sense comentaris, és clar.

Tornant a estudi, i com a detall curi3, resulta ser que Salvador Seguí, mort a trets l'any 1923, és citat al diari «La Voz de Menorca» arran d'una pretesa reclamaci3 d'una herència de 2 milions (2.000.000) de duros d'un capellà de llinatge Seguí, que havia mort sense fer testament, que estaven dipositats al Banc de Londres. No en sabem quasi res d'aquest clergue, tret que els doblers existien i que van tenir una muni3 d'aspirants i que, pel que sembla aquest Seguí era descendent de menorquins emigrats a la Florida. Un servidor no ha pogut trobar res que justifiqui aquest misteri però, en tot cas, els diaris de l'època, entre finals de segle XIX i 1925 anaven publicant rumors i misteris no resoltos. Amb tota se-

guretat, Salvador Seguí no tenia res a veure amb el misteri3 capellà.

A més de la seva mort per ingesti3 no desitjada de plom per vies no convencionals, tant Seguí com Companys van compartir empresonament a la Mola. El diari republicà «La Voz de Menorca» diu el dia 1 de desembre de 1920: «Esta mañana ha llegado el hermoso yate 'Giralda' procedente de Barcelona. Ha pasado a bordo el Sr. Comandante de Marina don José Riera Alemany».

El que no diu és que aquest «hermoso yate» que era emprat per la casa reial, duia a més d'ells dos, altres 32 sindicalistes citats per Josep Portella al **MENORCA** ara fa dos anys. Almanco és molt sorprenent que el iot reial tingués altres usos, com ara transportar presoners sindicalistes. A aç3 li poden dir «aprofitament de recursos», encara que sembla que van fer la travessia fermats amb cordes, no fos que fugissin.

Lluís Companys només va ser al penal just un més, atès que va sortir elegit diputat per Sabadell a les Corts espanyoles i després d'una estira i arronsa intens, va poder prendre possessi3 del seu esc3, per aplicaci3 de la immunitat parlamentària. Em sembla que no és gens clar que l'hist3ria es repeteixi.

El «Noi del sucre» va deixar la pres3 bastant més tard, el dia 22 de novembre de 1921.

En resum, una estranya carambola que relaciona la jornada de vuit hores a través de Salvador Seguí «el noi del sucre», un capellà, Cayetano Seguí que va deixar una fortuna de dos milions de duros al Banc de Londres i l'estada a Menorca del que va ser més tard president de la Generalitat de Catalunya que, precisament, va ser defensat al consell de guerra, infructuosament, per un capità d'artilleria Ramon de Colubí, rebesnet del Mariscal de Camp José María de Colubí Gomila nat a Ma3. I a més, aquest Ramón de Colubí era cunyat de Teresa Recoder, que vaig glossar a una miscel·lània publicada al **MENORCA** el dia 4 de febrer de 2017, que havia nascut as Castell.

Tot un embull, sí senyors.

